

Buschauffeur de reddende engel van gestrande Duitse (55)

De ICE, waarmee Renate Weber naar Duisburg had willen rijden.

FOTO EPA

UTRECHT

Daar stond Renate Weber (55) uit Duitsland dan. Midden in de nacht op Utrecht CS, ondanks alle adviezen van de NS. Er was geen trein naar Duisburg noch een plek om de nacht door te brengen.

FREKE REMMERS

De situatie schoot buschauffeur Mascha Winterink, vanwege de spoorwerkzaamheden werkzaam op de vervangende bussen, zo in het verkeerde keelgat dat zij een dag later haar verhaal doet.

De lotgevallen van Weber verlopen volgens de Wet van Murphy: als er eenmaal wat misgaat, gaat álles mis. Zij is al sinds 18.30 zondagavond onderweg naar de Duitse stad Duisburg. Via Den Bosch en Mönchengladbach loopt de reis, maar op dat Duitse station gaat het mis. Ze neemt per ongeluk de verkeerde trein en komt weer uit in Utrecht.

Om 23.30 's avonds vraagt ze er de weg. NS-personeel verwijst haar naar het vervangende busvervoer richting Ede-Wageningen, waar ze nog een trein naar Arnhem kon halen en vandaar een internationale trein naar Duisburg.

Maar dat klinkt buschauffeur

Mascha Winterink vreemd in de oren. „Ik heb in Ede-Wageningen toch maar gecheckt of het klopte. Maar er bleek helemaal geen trein meer uit Arnhem naar Duitsland te rijden. Ze is in Utrecht eigenlijk gewoon gedumpt: neem maar de bus, dan komt het wel goed. Het is toch te gek voor woorden.”

Terug in Utrecht, inmiddels om een uur of 01.00 's nachts, rijst de vraag waar Weber die paar nachtelijke uren kan doorbrengen tot de eerstvolgende trein om 7.00 uur 's ochtends.

„De NS heeft een vervoersverplichting. Normaal wordt dat altijd wel opgelost, bijvoorbeeld met een taxi”, weet Winterink, die bijna wekelijks een treinvervangende bus bestuurt. „We hebben nog gevraagd of ze kon wachten in de hal van het NH-hotel, maar dat kon niet.” Een studente diergeneeskunde schiet te hulp. Zij biedt Weber een slaapplek aan op haar kamer. Maandagochtend vroeg neemt Weber opnieuw de trein naar Duisburg.

Ook nu gaat het nog niet van een leien dakje. Weber: „Net het station uit stonden we alweer stil. Al met al duurde deze hele reis 15 uur. Ik ben ontzettend moe. Het was stressvol en ik heb geluk dat ik de nacht niet op het treinstation hoefde door te brengen. En de buschauffeur was een engel.”

Pech

De NS noemt de gang van zaken 'buitengewoon zuur'. „Ik heb nog niet eerder meegemaakt dat iemand zoveel pech heeft op een reis naar Duitsland”, reageert een woordvoerder. „We hebben haar onze excuses aangeboden. We zijn dankbaar dat iemand haar hulp heeft aangeboden voor de nacht. Maar waarom dat niet op ons station is gebeurd, is mij niet duidelijk. We zoeken nog uit wat er precies is gebeurd en hoe we haar tegemoet kunnen komen.”